

Một Thành Phố Canada “Chìm” trong Núi Tiền Không Lò từ TC.

Vancouver là nơi đầu tiên trải qua cơn đại hồng thủy tiền mặt của TC, buộc thành phố này phải làm hết sức để ngăn chặn nó.

Một chiếc xe sang trọng màu đen lừ lừ tiến đến bên ngoài sông bạc Starlight ở ngoại ô Vancouver. Người tài xế bước ra, chào người mặc bộ quần áo đồ trước khi kéo hai túi ni lông màu đỏ khỏi cốp chứa đồ. Anh ta bước vào một cửa hàng bên cạnh sông bài, đưa túi cho người đàn ông áo đồ vào quay trở lại xe. Sau khi nhận hai chiếc túi, người đàn ông áo đồ bước vào sông bài, bước qua hành lang những bức kính có tiếng Anh và tiếng Tàu Tại bàn thu ngân, ông ta lấy tiền trong túi xách, hàng nghìn đô la Canada tiền mặt. Những tờ giấy xanh trị giá 20 đô la Canada được buộc trong những bó lỏng lẻo lần lượt được nhân viên thu ngân đưa vào máy đếm tiền. Họ đưa lại cho ông ta những chiếc xu đánh bạc màu vàng. Máy đếm tiền của nhân viên thu ngân phải chạy liên tục trong hơn 10 phút để đếm hết số tiền 250.000 đô la Canada, tương đương 192.000 USD. Những đồng xu đánh bạc được quy đổi ở đây có thể được sử dụng như tiền mặt ở bất cứ đâu, mà không bị bất cứ ai truy hỏi về nguồn gốc. Người ta có thể đổi loại xu này dù không cần đánh bạc.

Giao dịch này được tiến hành vào một ngày mua Đông năm 2009. Nó được ghi lại trong video điều tra của chính quyền Tỉnh bang British Columbia. Đây cũng chỉ là một trong số hàng vạn thương vụ diễn ra ở Vancouver trong thời gian qua. Nổi danh khắp thế giới bởi cảnh đẹp và môi trường sống, Vancouver giờ đây được biết đến là điểm dừng chân ưa thích của giới nhà giàu di cư từ châu Á và các nền kinh tế phương Tây. Thuật ngữ “mô hình Vancouver” cũng được sử dụng để mô tả sự pha trộn giữa những đồng tiền sạch và bẩn trong các sông bạc, bất động sản và hàng xa xỉ, được tạo dựng bởi những phần tử bất hảo có nguồn gốc Tàu tại đây.

Những gì đang xảy ra ở Vancouver lại là một trong những dòng chảy tài chính lớn nhất thế kỷ 21. Tiền được các Triệu phú Tàu gửi ra ngoại quốc, bất chấp sự kiểm soát nghiêm ngặt của chính quyền CS Bắc Kinh. Theo một thống kê của viện Tài chính Quốc tế, kể từ năm 2014, số tiền thất thoát khỏi TC có thể lên tới 800 tỷ USD. Ở Vancouver, cơn thủy triều tiền mặt từ TC đã tạo nên một sự biến đổi kinh tế và cả nhân-khẩu-học đầy kịch tính. Những cửa hàng bán đồ sang trọng, khách sạn hạng sang, hay những công trình phụ trợ khác mọc lên mạnh mẽ. Và tất cả những công trình này đều có tiếng Tàu song song với tiếng Anh,

cho thấy một phần không nhỏ khác tới đây là người Tàu.

Phần lớn số tiền ở đây đều được kiếm hợp pháp hoặc nằm trong vùng xám. Tuy nhiên, giới chức địa phương cho rằng: Một tỷ lệ đáng kể trong đó được kiếm từ các hoạt động tham nhũng, hoặc kinh doanh thuốc phiện. Sự đổ bộ của người Tàu cũng khiến giá bất động sản tăng phi mã, điều này khiến người dân bản xứ cảm thấy phẫn nộ. Những người phản đối cho rằng nền kinh tế của Vancouver nói riêng và British Columbia nói chung, đã bị bóp méo bởi những người giàu có tới từ bên ngoài. Thậm chí, **những công trình phúc lợi xã hội ở đây cũng được xây dựng với sự tài trợ của người Tàu.** Điều đó khiến người dân đòi hỏi những biện pháp giám sát chặt chẽ các hoạt động sông bài và tổ chức tài chính trong khu vực. Tuy nhiên, những thay đổi sẽ rất khó khăn. Vancouver có mối liên kết chặt chẽ với châu Á từ cuối thế kỷ 19, khi những lao động Tàu đầu tiên đặt chân đến đây để xây dựng tuyến đường sắt xuyên Canada. Thành phố tự hào về hồ sơ tích cực của người nhập cư. Trong khi đó, Vancouver cũng không có những nguồn lực mạnh để trở thành trung tâm tài chính nếu thiếu nguồn tiền quan trọng từ bên ngoài. Dẫu vậy, khi tiền đến quá nhanh, nó có thể khiến mọi thứ trở nên hỗn loạn. Vancouver có lẽ là thành phố lớn đầu tiên của phương Tây có toàn bộ kinh nghiệm về sức mạnh của nguồn vốn từ Tàu. Cùng với điều đó, thành phố này có lẽ cũng là **đô thị đầu tiên biết được những gì sẽ xảy ra khi cố gắng ngăn chặn dòng tiền này.**

Bờ biển phía Tây Canada là một trong những môi trường khắc nghiệt nhất của Bắc Mỹ với một dãy núi cao chót vót kéo dài 600 dặm, được bao quanh bởi các thung lũng băng, nhưng hầu hết vắng bóng người. Vancouver nằm ở vị trí cực Nam của địa hình này, trên một bán đảo bằng phẳng được ví như khoảng trống

những ngón tay cái và tay trở. Tuy nhiên, nó cũng giáp với những đỉnh núi gần như tuyết phủ quanh năm. Từ các khu định cư của người châu Âu vào giữa thế kỷ 19, thành phố là một cửa ngõ hàng hải quan trọng. Hệ thống đường sắt giúp việc kết nối trở nên hoàn hảo hơn, biến nơi đây trở thành một đô thị có cơ hội phát triển. Tuy nhiên, **định kiến chống người Tàu ở thành phố này xuất hiện sớm và trở nên mạnh mẽ một cách nhanh chóng**. Năm 1885, khi tuyến đường sắt hoàn thành, Canada đã công bố “thuế đầu” nhằm ngăn chặn dòng chảy người Tàu nhập cư. Thuế tăng mạnh vào năm 1903. Bốn năm sau, thành viên của các liên đoàn loại trừ người châu Á nổi loạn trong khu phố Tàu ở Vancouver, đánh đập người dân gốc Á và lục soát các cửa hàng. Năm 1923, Canada thông qua hầu hết những gì được gọi là Đạo luật loại trừ người Tàu, trong đó cấm người Tàu nhập cư và yêu cầu những người Tàu đang sinh sống phải kê khai. Mãi tới năm 1947, người Tàu ở Vancouver mới được phép đi bầu cử.

Tuy nhiên, mọi thứ thay đổi với **chính sách tự-do-hóa nhập cư năm 1970**. Một lần nữa, Vancouver trở thành điểm đến cho dòng người di cư từ Hoa lục, đặc biệt là từ Hồng Kông nhất là sau khi Anh đồng ý trao trả vùng đất này lại cho TC. Năm 1988, **một Tỷ phú đã bỏ 320 triệu đô la Canada để mua một vùng đất của Canada và dựng lên đó những khu định cư kiểu mẫu cho người Tàu, mở ra một kỷ nguyên mới tại Vancouver**. Đến ngày hôm nay, làn sóng nhập cư của người Tàu đã làm thay đổi hoàn toàn vùng đất Vancouver. Cùng với khoảng 300.000 thường trú nhân mới mỗi năm, **người Tàu mang đến Vancouver những khối tài sản khổng lồ, làm thay đổi cả bộ mặt của thành phố**. Kéo theo đó là những vấn đề xã hội từ việc có quá nhiều tiền mà chính quyền Vancouver đang nỗ lực giải quyết.